

ROLUL PROFESORULUI (PREOTULUI) DE RELIGIE ÎN FORMAREA CARACTERULUI MORAL-RELIGIOS AL ELEVILOR

Conf. Dr. Carmen-Maria BOLOCAN

„Educația unui popor se câștigă și se păstrează cu anevoie, și tot atât de lesne se pierde și se compromite o asemenea moștenire, când se dau de sus exemple de neorânduială, de nedreptate și de incoerență.”

(M. Eminescu)

I. Preliminarii

Educația este o operă de spiritualizare care nu atinge plenitudinea dacă lasă pe dinafară una dintre componentele ei fundamentale. Omul se raportează la realitate atât pragmatic, prin intelect, voință, acțiune, cât și spiritual, prin atitudini, simțire și credință. O educație integrală presupune, pe lângă latura intelectuală, morală, estetică, tehnologică etc., și o componentă religioasă. Ființa umană tânjește după transcendent, iar această proiecție are nevoie de o întemeiere, îndrumare și o formare religioasă prin educație.

Se observă astăzi o criză spirituală, o debusolare morală a semenilor noștri. Educația religioasă poate fortifica ființa și o poate orienta spre ținte autentice. Poate că prima sarcină a educației religioase rezidă în formarea bunului creștin, capabil de a cunoaște și de a venera valorile sacre. Suntem creștini, prin integrarea noastră într-o tradiție, și apoi prin Sfântul Botez, dar devenim creștini prin conduite învățate zi de zi. Prin educația în spirit religios ne informăm cu privire la propriile referințe religioase, dar ne și formăm conduite pe măsura valorilor sacre interiorizate.

Apoi, să remarcăm dimensiunea culturalizatoare a educației religioase: la orele de religie elevul își împlinește cultura generală, află cunoștințe specifice religiilor istoriei, semnifică și înțelege un anumit corpus doctrinar sau ritualic, ajunge la o credință bine informată și consolidată.

Nu-i totuna să crezi pur și simplu în Dumnezeu, ci să crezi motivat, în cunoștință de cauză, reflectat.

O problemă care nu trebuie ocolită este cea referitoare la maniera de predare a religiei într-un grup școlar (clasă sau școală), compus din elevi ce aparțin unor confesiuni sau religii diferite.

Conform legii învățământului, religia este o disciplină opțională, în sensul că elevul sau părintele acestuia poate alege cursurile de religie care sunt compatibile cu credința lui.